

תרכובות נחושת נגד תריפס הפרחים המערבי

אלה בגידולים שונים. לכן, כדי להשתמש בחומרים אלה צריך לערוך ניסויים מורחבים יותר. כמו כן יש לציין, שלכמה מהתרכובות הנחושתניות יש רעילות מסוימת לבעלי חיים בעלי דם חם; רעילות זו שונה בין התרכובות. יש להדגיש שהתרכובות הללו לא פעלו נגד הביצה והבוגר של תריפס הפרחים המערבי, אלא נגד הנימפות וטרם-הגולם בלבד. התרכובות, מלבד הדיגלוקונאט הנחושתני, לא היו פעילות כלל נגד תריפס הבצל. תוצאות מפורטות יותר של מחקר זה יפורסמו בשלמותן בגיליון הבא.

הראו פעילות טובה מאוד, במיוחד סולפאט נחושתני, וזאת אפילו בריכוזים קטנים יחסית (למשל 0.2%). כמו כן, היו פעילים הידרוקסיד, קרבונאט נחושתני ואחרים. גם מרק בורדרו, בריכוז של 2% או 1% (הריכוז המומלץ להדברת פטריות), נתן הפחתה ניכרת. מעניין לציין, שהדיגלוקונאט הנחושתני - חומר שאינו רעיל כלל המשמש כתוסף מזון לבעלי חיים ומוכנס גם למשחת שיניים - היה פעיל מאוד בריכוז של 1% וצמצם את אוכלוסיית הבוגרים בדור השני אחרי הטיפול (F1) בכ- 85% - 90% בהשוואה לביקורת. בשלב זה עדיין לא נערכו ניסויים מפורטים על הרעילות של תרכובות

**יעקב מייסנר וחוב',
המחלקה לאנטומולוגיה, בית
דגן, מינהל המחקר החקלאי**

במסגרת מחקר הקדמי על פעילותן של תרכובות נחושת נגד צורות טרום-בוגרות של תריפס הפרחים המערבי, ריססנו צמחים לפני אילוח מלאכותי בנקבות של התריפס. בדקנו 10 תרכובות נחושתניות אי-אורגניות ואורגניות במיהולים מימיים בריכוזים שונים. כמה מהן